

[Undervisningsministeren]

fortrinsvis inden for de uddannelser, hvor beskæftigelsesudsigterne synes mest gunstige.

En totalopgørelse over samtlige uddannelsespladser er meget vanskelig at foretage, bl.a. fordi en lang række uddannelser henhører under andre ministerier. Endvidere indgår i en sådan totalopgørelse også tilgangen til gymnasiet og HF, hvor der i princippet er fri adgang. Svingninger i disse tilgangstal påvirker totaltallet, men er ikke relevante ved en bedømmelse af realiseringen af ungdomsprogrammet. Det er ikke afgørende, om tallet er 146.400 uddannelsespladser eller lidt mere eller mindre, men derimod, at de unges uddannelsesmuligheder på en række forskellige områder er blevet væsentligt forbedret.

For så vidt angår den nærmere realisering af ungdomsprogrammet har jeg allerede talrige gange i svar på spørgsmål fra folketinget og i artikler i dagspressen redegjort for ungdomsprogramrets realisering. Jeg citerer derfor kort fra min artikel til Aktuelt af 25. april 1985, hvori en sådan redegørelse er foretaget for forskellen mellem 1983 og 1984:

- »- 4.700 flere lære- og praktikpladser
- mindst 2.700 flere pladser inden for de erhvervsuddannelser, som var omfattet af ungdomsprogrammet
 - mindst 2.000 flere pladser inden for de øvrige erhvervsrettede uddannelser (teknisk tegner, teknisk assistent m.fl.)
 - 2.100 inden for de videregående uddannelser.«

Spørgeren har i den forbindelse med begrundelsen for det stillede spørgsmål ønsket oplyst, om en række delmål blev nået.

De i spørgsmålet nævnte 43.832 lære- og praktikpladser var udtryk for et generelt ønske om at fremskaffe yderligere ca. 7.000 pladser i forhold til året før. Dette mål blev i betydeligt omfang nået, idet der i 1984 blev tilvejebragt ca. 41.500 lære- og praktikpladser eller knap 5.000 flere end i 1983. Det er det højeste antal nogen sinde, og den foreløbige udvikling for 1985 synes at vise, at der også i år vil blive tale om en stigning, om end af en lidt mindre størrelsesorden. Hertil kommer de før nævnte mindst 2.000 flere pladser inden for andre erhvervsrettede uddannelser, som på mange måder – ikke alene i tilskudsmæssig henseende – kan sidestilles med de egentlige lære- og praktikpladser.

Om delmålet 2.000 lære- og praktikpladser inden for sektorerne bank og sparekasse samt jern- og metalindustrien skal jeg oplyse, at der ifølge Danmarks Statistik tilvejebragtes 850 flere lære- og praktikpladser inden for jern- og metalområdet. For bank- og sparekassesektoren har jeg fået oplyst, at stigningen har været på 260 pladser i 1984.

For mig at se er det ikke så væsentligt, om det var det ene eller det andet delmål, der blev opfyldt i detaljer. Det må i praksis være langt mere afgørende, at der gennem ungdomsprogrammet generelt set i 1984 blev tilvejebragt omkring 11.000 flere uddannelsespladser. Hertil kommer et betragteligt fald i ungdomsarbejdsløsheden på omkring 8.000 unge i løbet af 1984.

Den omstændighed, at der samtidig med oprettelsen af nye uddannelsespladser er nedlagt andre uddannelsespladser på grund af reduceret tilgang til uddannelser med dårlige beskæftigelsesmuligheder, er ikke udtryk for, at ungdomsprogrammet er slået fejl. Det var jo netop hensigten med det.

Spm. nr. S 1536

Til *miljøministeren* (2/8 85) af:

Jes Lunde (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at af-fald fra sandblæsning af skibe bortskaffes som almindeligt industriaffald?«

Begrundelse

Ålborg kommune har i et svar til SF, Nordjyllands miljøudvalg, den 27. juni 1985 oplyst, at Aalborg Værft ikke afleverer sand fra sandblæsning i flydedokken som kemikalieaffald, men blot bortskaffer dette som almindeligt industriaffald. Dette forekommer overordentlig betænkeligt, idet man må forvente store koncentrationer af tungmetaller i dette affald. Ved sandblæsning af skibe falder den gamle bundmaling ned på bunden af dokken sammen med det forbrugte sand.

Problemet er, at bundmalingen til skibe (den såkaldte anti-fouling) indeholder store mængder metaller, først og fremmest bly og kobber, som netop ved deres giftvirkning skal forhindre begroning af skibsbunden. Det er en formildende omstændighed ved danske skibe, at de i de senere år er begyndt at blive behandlet med tinholdige malinger, hvis gift-